

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1601. usque ad annum 1605

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118790

§. 153. Camillus Burghesius in Papam electus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67204)

Sæc. XVII. simum eligerent, enixe precatu. Tum
 A. C. 1605. fluctuantibus in incerto animis Aldo
 brandinus a suis sciscitabatur, cui ego
 tantum munus demum deferemus? nil
 hæsitans respondit Montaltus, nulli
 teri nisi *Burghesio*, cui pariter suo
 fragio accessit Joyosa Cardinalis cum
 sua factione Gallica.

§. CLIII.

Camillus Burghesius in Papam electus.

Maurocen.
lib. 16.

Erat tum Camillus cum Arrigono in
 suo cubiculo, quorum uterque, quod
 ætate ad Papatus dignitatem se immu-
 tuos crederent, longe alia animo
 lütabant consilia: cum autem forte Bur-
 ghesius e cubili egressus, lento pede
 cederet, ecce! repente eo conspicitur
 Cardinalium nonnulli Burghesium
 clamant, moxque una eademque vox
 in omnium ferme Cardinalium ore re-
 sonat, Burghesium divino potius nutu
 quam humano ad supremum Ecclesie
 apicem esse selectum. Accedebant pa-
 riter ceteri Cardinales, qui prius am-
 bigui hærebant; quocirca in Pauli Sa-
 cellum quantocius eundem reducentes
 vivis suffragiis sigillatim Pontificem die
 decima sexta Maji hora noctis secunda
 declarant, cunctis de hac electione Deo
 potissimum impulsu facta eidem con-
 gratantur.

gratulantibus; solus mæstus cernebatur Sæc. XVII.
 neo - electus Pontifex, aut ob rei no- A. C. 1605.
 vitatem, aut inopinatum nunquam spe-
 ratae amplitudinis eventum stupore vel-
 uti defixus: forte etiam veneni timor,
 mortisque metus mœrorem auxit, Astro-
 logis novum Pontificem ante Septem-
 bris exitum vita privandum vaticinan-
 tibus, quorum tamen viginti tres a
 Burghesianis inclusi, vel assentandi stu-
 dio, vel mutabili impiæ hujus artis
 commento Papam octodecim omnino
 annos regnaturum prodidere. Ut ut
 sit, Burghesius in Christi Vicarium pro-
 mulgatus *Pauli* sibi nomen assumpsit
 cognominum sibi Pontificum *Quintus*,
 qui die vigesima nona ejusdem Mensis
 a Francisco Sfortia Cardinale coronatus
 Lateranensem pompam ad æstivos ca-
 lores provide declinandos in sextam No-
 vembris distulit, die autem prima Ju-
 nii cunctis Cardinalibus in publico Pa-
 trum confesso gratias agens, postridie
 Ginnasium, Zapatam, Doriã & Ma-
 drutium jamjam a Clemente VIII. Car-
 dinales electos rubro galero exornabat,
 quo honore pariter F. Alexandrum Præ-
 decessoris sui Nepotem honorasset, nisi
 hic ea, qua inclaruit humilitate, in-
 duto Carmelitarum excalceatorum ha-
 bitu Purpuram recusasset. His peractis,
 indictisque anni Sacri indultis, Cæsa-
 ris,

Sæc. XVII. ris, Regum ac Principum Legatos non
 A. C. 1605. minus Pontificia Majestate, quam pa-
 terna benevolentia excepit: Cardinalibus
 vero, qui varia primis inaugurationis
 suæ diebus petebant, cuncta denegabat,
 dictitans, quod æstuante animo quandoque
 injusta concedi, æqua denegari soleant,
 petitis pro meriti ratione non satis mature
 perpensis: die tamen decima octava plures
 Praelatos exigente temporum necessitate
 decorabat officiis: tandem vero de præstituta
 solemnè ad Lateranensem Basilicam equo
 vectus processit. Ceterum Scriptores in
 deprædicationibus hujus Papæ laudibus
 certant, quorum nonnulli illum libertatis
 & authoritatis Apostolicæ vindicem,
 Virum probæ atque innocentia conspicuum,
 moribus irreprehensibilem, doctrina,
 prudenti rerum usu tantæ dignitati
 consonum præditum commendant. Alii
 eum liberali corporis specie, firma valetudine,
 morum comitate, beneficentia, rerum
 magnarum capacitate, Religione, justitia,
 clementia, haud affectata Majestatis
 gravitate, Zelo fidei & pietate in
 pauperes insignem depingunt: ex alio
 vero Maurocenus Nobilis Venetus in
 sua Historia ipsum *neque publicorum
 negotiorum usu præstantem, neque cum
 Principibus summis in rebus agere assuetum,*

vilique consuetudini parum deditum, ac ingenio potius ad res privatas quam publicas gerendas idoneum nobis exhibet: Forte Maurocenus, dum hæc scribebat, alta mente repostam habebat hujus Pontificis severitatem contra Rempublicam Venetam.

Sæc. XVII.
A. C. 1605.

§. CLIV.

Cognitio causæ Molinisticæ a Paulo V. resumpta.

Quamprimum Paulus V. Divi Petri Cathedram conscenderat, hinc Philippus III. Hispaniarum Rex, illinc Henricus IV. circa Molinæ causam sua interponebant officia, hic quidem ut hujus controversiæ definitionem Societati infaustam præpediret, ille, ut brevi contentiones & scandala ex hoc diffidio orta tollerentur. Nec otiosi hærebant Molinæ fautores, qui, ut neoelectum Pontificem saltem ad tolerandam Molinæ doctrinam vel impositi utrinque silentii legem sensim disponderent, supplicem libellum ineunte Mense Augusto summo Pontifici porrexere, in quo quæstiones hucusque agitatae non nisi facti humani quæstiones, quæ sub fidei definitionem nullatenus cadere possent, fuisse exponebant; non enim, in-

*Hist. Congreg. l. 4. c. 1.
Hist. contrav. l. 6. c. 1. p. 55.
Abregé de l'hist. Eccles. Siècl. XVII.
Ex Tabul. General. Rom. Ord. Præd.*